

København, den 14. september 2007

J.nr. 02-0409-06-2336 mr-jm

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] [bynavn], [adresse], klaget over [indklagede].

Sagens tema:

Klagen vedrører [indklagedes] adfærd i forbindelse med en retssag.

Datoen for klagen:

Klagen blev indgivet ved brev af 20. november 2006.

Sagsfremstilling:

I januar 2006 anmodede [klager] [indklagede] om at repræsentere sig under en ankesag, hvor en dom afsagt af [byretten] var indbragt for [landsretten] af [klagers] tidligere advokat, [advokat A] [bynavn].

Sagen vedrørte en tvist om prisen for murerentreprisen på et staldbyggeri.

Byretten havde dømt [klager] til at anerkende, at mureren kunne kræve staldbyggeriet betalt som regningsarbejde med et beløb på 2.228.033 kr., hvoraf [klager] havde betalt a conto 1.650.000 kr. og således, at [klager] i forbindelse med byretssagens afgørelse blev dømt til at betale mureren et yderligere beløb på 697.041,53 kr. tillige med sagsomkostninger. [klager] ankede sagen, idet han mente, at han skulle betale et mindre beløb, eftersom entreprisen efter hans opfattelse var udført som tilbudsarbejde.

Under sagen var der uenighed om staldens areal. Der havde under byretssagen været gennemført syn og skøn ad to omgange. Arealangivelserne herfra kunne imidlertid ikke lægges til grund, idet der ikke havde været spurgt specifikt til dette i skønstemaet.

[Klager] mente, at nærmere oplysninger om arealangivelser kunne dokumenteres ved, at der blev fremlagt bilag af korrespondance fra [Bygnings- og maskinkontoret], ligesom det var [klagers] opfattelse, at en medarbejder ansat her kunne afgive oplysninger om arealer.

Under domsforhandlingen ved såvel byretten som landsretten var der enighed om, at der havde været drøftet en tilbudspris på mellem 750 og 800 kr. pr. m², men byretten udtalte i deres dom af 14. oktober 2005, at der ikke var tilstrækkeligt grundlag for at anse mureren bundet af sit prisoverslag vedrørende opførelsen af staldbygningen.

Byretten fandt endvidere ikke, at der var grundlag for at antage, at murerens krav lå ud over, hvad der med rimelighed kunne kræves for den samlede entreprise.

Inden sagen kom for landsretten betalte [Klager] efter [indklagedes] råd 300.392,50 kr., idet [indklagede] ville forsøge at forlige sagen. Dagen inden domsforhandlingen blev [Klager] kontaktet af [indklagede], der fortalte, at han havde lavet en ny beregning, hvorfor [Klager] skulle medbringe yderligere en check på 43.613,38 kr. til domsforhandlingen. Aftalen mellem [indklagede] og [Klager] var herefter, at checken på 43.613,38 kr. kun skulle afleveres, hvis sagen blev forligt.

Checken blev imidlertid af [indklagede] udleveret, uden at sagen blev forligt.

2 breve fra [Bygnings- og maskinkontoret] af henholdsvis 6. juli 1999 og 12. oktober 1999 var forinden domsforhandlingen blevet udleveret til [indklagede], men materialet blev ikke fremlagt for landsretten. Bilagene havde først og fremmest relation til spørgsmålet om Bygningskontorets ansvar og opgaver.

Under domsforhandlingen for landsretten begærede [indklagede] en medarbejder hos [Bygnings- og maskinkontoret], [X], afhørt som vidne, idet vidnet tidligere skriftligt og mundtligt havde oplyst forskellige arealstørrelser for stalden.

Modpartens advokat protesterede imod indkaldelsen.

Efter votering bemærkede landsretten, at meddelelse om den ønskede vidneførsel ikke var fremsat senest 2 uger før domsforhandlingen, jf. retsplejelovens § 380, stk. 1. Da fristoverskridelsen ikke kunne anses for undskyldelig, besluttede landsretten at afvise begæringen.

Ved ankesagen for landsretten kom tvisten derfor særligt til at handle om, hvorvidt der var tale om tilbudsarbejde, eller om der udelukkende var blevet givet et prisoverslag, der ikke var bindende for mureren.

Under domsforhandlingen i landsretten udtalte mureren, at han først var blevet kontaktet af [klager] få dage før byggestart, hvorfor han ikke havde haft fornødent materiale til at afgive tilbud, inden han gik i gang med arbejdet. [Klager] udtalte derimod, at mureren var kontaktet langt tidligere.

Disse forskellige forklaringer fik [indklagede] til at anmode landsretten om udsættelse af sagen med henblik på at foretage politianmeldelse af begge parter for falsk forklaring for retten med det formål at opnå politiets bistand til efterforskningen af, om én af parterne på de punkter, forklaringerne ikke var overensstemmende, havde afgivet falsk forklaring.

Efter votering herom tilkendegav landsretten, at begæringen om udsættelse ikke kunne imødekommes.

[Indklagede] tilkendegav herefter efter rådslagning med [klager], at han udtrådte af sagen, hvorefter han forlod landsretten inden proceduren.

Efter at [landsretten] havde vejledt [klager], optog landsretten herefter sagen til dom.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at [indklagede] har handlet i strid med reglerne om god advokatskik, og har til støtte herfor gjort gældende,

at [indklagede] efter gennemgang af byretssagen havde fundet flere fejl, hvilket havde givet ham en tro på, at han havde en god sag,

at breve af 6. juli 1999 og 12. oktober 1999 ikke blev fremlagt under sagen på trods af deres væsentlige betydning for sagens udfald,

at vidneindkaldelsen ikke var sket rettidigt, selvom vidnets forklaring havde en væsentlig betydning for sagens udfald,

at [indklagede] foranledigede en udstedt check på 43.613,38 kr. afleveret til modparten, uanset at det var aftalt, at dette alene skulle ske, hvis sagen blev forligt, og

at [Indklagede] udtrådte af retssagen inden proceduren.

Indklagede:

[Indklagede] har påstået frifindelse og har til støtte herfor gjort gældende,

at han først fik brev af 12. oktober 1999 tilsendt med fax fra [klager] dagen inden domsforhandlingen,

at den for sene vidneindkaldelse skyldtes, at berammelsesskrivelse ikke var tilsendt ham; men [advokat A], der havde ført sagen for byretten, samt at [klager] og han selv var meget i tvivl om vidnets nødvendighed,

at han ville have begge parter anmeldt for falsk forklaring, fordi det efter hans opfattelse var den eneste måde, hvorpå man kunne få en afklaring af, hvem der talte sandt, således at man herefter kunne gøre sig håb om at få medhold i, at mureren skulle være bundet af sit prisoverslag som et decideret tilbud,

at han var overbevist om, at [klager] talte sandt,

at han udtrådte af sagen umiddelbart inden proceduren, idet både han og [klager] skønnede, at [klager] ville havde bedre forligschancer, hvis landsdommerne skulle vejlede ham om procedure, end tilfældet ville være, hvis [indklagede] skulle procedere en sag, hvor der – efter resultatet af bevisførelsen – kun kunne tages bekræftende til genmæle, og

at [klager] accepterede bevæggrundene for hans udtræden, således at [klager] selv kunne forsøge at få det bedste ud af sagen med dommernes hjælp.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har efter forberedende behandling i kredsbestyrelsen for 9. advokatreds været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

[Indklagede], der havde påtaget sig at repræsentere [klager] i forbindelse med sagen for [landsretten], havde pligt til loyalt og samvittighedsfuldt at fremme sin klients interesser, og efter det for nævnet oplyste indebar dette, at [indklagede] i hvert fald burde have vidneindkaldt [X] rettidigt.

Under domsforhandlingen for [landsretten] udtrådte [indklagede] som advokat for [klager], således at [klager] ikke havde juridisk bistand eller mulighed for at søge ny juridisk bistand i forbindelse med den fortsatte domsforhandling.

Uanset at [klager] erklærede sig enig i [indklagedes] udtræden, finder nævnet, at [indklagede] ved at udtræde under domsforhandlingen har handlet groft i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Vedrørende klagepunktet om udlevering af check på 43.613,38 kr. lægger nævnet [klagers] oplysninger til grund, idet [indklagede] ikke har bestridt disse.

Nævnet finder, at [indklagede] har handlet i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved uden [klagers] samtykke at have udleveret checken på 43.613,38, selv om sagen ikke blev forliget.

[Indklagede] har således i to tilfælde tilsidesat god advokatskik. Ved fastsættelsen af bødens størrelse har forholdet vedrørende udtræden af sagen midt under domsforhandlingen for landsretten vejet tungest. Som følge af det anførte pålægger nævnet i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, [indklagede] en bøde til statskassen på 20.000 kr.

[Indklagede] kan indbringe nævnets afgørelse for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

På nævnets vegne

Marianne Højgaard Pedersen